

נְשַׁמַּת מִיַּחֲלִיד
לֹא יַעֲשֶׂה עוֹל
תְּעִיד עָלַי לְבִי
מֵאַחֲרֵי שׁוּבוֹ.
ר' שלמה אבן גבירול

פְּנֵה אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים
בְּזָכוֹת אַבְרָהָם תָּמִים
רַחֵם עָלֵינוּ מִמְרוֹמִים
הַאֵל גּוֹאֲלִי,
בִּקֹּר וְתִשְׁמַע קוֹלִי.

רַחֵם עַל עַם סִגְלֹתְךָ
כִּי הֵם עֲמֶךָ וְנִחַלְתְּךָ
מִהָר קִבְּץ קִהַלְתְּךָ
אֵל הַר גְּלִילִי.

יְחִיד נִשְׂא וְנַעֲלָם
פָּדָה בְּנֶךָ כְּשֶׁה נֶאֱלָם
וּבְנֵה דְבִיר וְאוֹלָם
וְתַמְךָ גּוֹרְלִי.

חֹסֵ וְחַמֵּל עָלֵינוּ
וּלְצִוּוֹן הַעֲלֵינוּ
וְהַקֵּם דְּבִירְךָ אֵלֵינוּ
צוּרֵי וְגּוֹאֲלִי.

אֵלֵי שְׁמַע תְּחִנָּתִי
אֲדוֹן בּוֹחֵר רְנָתִי
הַאֵל מְגִנִּי וּמְנַתִּי
כּוֹסֵי וְחֹבְלִי.

בֵּת יוֹסֵף מִיַּחֲלֵת
הַטּוֹב מִמֶּךָ שׁוֹאֲלֵת
מִהָר, אֶרְצָה תְּהִי נוֹחֵלֵת
מִיַּד הַיִּשְׁמַעְיֵאלִי.

אָבִי בָּרַב רַחֲמִיךָ
הַחַשׁ מוֹשִׁיעַ עַמְּךָ
וַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ
כָּל חַטָּא מְחַל לִי.

בּוֹרְאֵי רַחֵם יַחֲדָתִי
צוּרֵי חֵזֶק קִהַלְתִּי
וְהַעֲלֵנִי לְאַרְצְ חַמְדָּתִי
וְאַקְטֹר כְּלִילִי.

בְּתוֹךְ רַבִּים אֶהְלָלְנוּ
דָּגְלוּ יָרִים בְּאַהֲלֵינוּ
הַפְּלֵא חֶסֶדְךָ אֵלֵינוּ
וְרַצְהָ חוֹן יְהִי קוֹלִי.

את הפיוט 'פנה אלינו ברחמים' חיברה המלומדת והפייטנית פריחא בת אברהם בר ידיבה (מרוקו ותוניס במאה השמונה-עשרה), ששמה ושם אביה מופיעים באקרוסטיכון. בפיוט מְתַנֶּה המשוררת את מועקת הגולה ואת התקווה לקיבוץ הגלויות ולגאולה. בבית השישי ניתן ללמוד על מצוקתה האישית של המחברת, וסבלה ברדיפות יהודי מרוקו ותוניס במאה השמונה-עשרה, כשהיא משתמשת בכינוי 'בת יוסף' כרמז לכינוי המקראי של עם ישראל - 'בית יוסף'; זוהי האנשה נשית ייחודית של העם המייחל לשוב לארצו. בבית האחרון הפליאה הפייטנית ליצוק סמוך לאקרוסטיכון 'חזק' דווקא את המידות חסד, רצון וחו, ואת קולה האישי של המתפללת.